



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-5/24-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te sudske savjetnice Tajane Šimunović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Geoprojekt d.d., Split, Sukoišanska 43, OIB: 25623466485, zastupan po opunomoćeniku odvjetniku Marijanu Vešligaju iz Odvjetničkog društva Vešligaj i Sliječević j.t.d., Zagreb, Froudeova 9, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Hrvatske autoceste d.o.o., Zagreb, Širolina 4, zastupan po direktoru dr. sc. Borisu Huzjanu i Institut IGH d.d., Zagreb, Ulica Janka Rakuše 1, zastupan po opunomoćeniku odvjetniku Bariši Pavičiću, Petra i Tome Erdodyja 12, Zagreb, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 7. veljače 2024.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave klasa: UP/II-034-02/23-01/581, urbroj: 354-02/8-23-7 od 30. studenoga 2023.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Institut IGH d.d. Zagreb za naknadu troškova odgovora na tužbu.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika od 30. studenoga 2023. točkom I. izreke odbijena je žalba tužitelja Geoprojekt d.d. Split kao neosnovana te je točkom II. izreke odbijen zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka.

2. Protiv osporavanog rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu u kojoj u bitnome navodi razloge zbog kojih je osporavao odluku o odabiru, a to je nepravilnost ocjene naručitelja kod utvrđivanja osnova za isključenje odabranog ponuditelja iz članka 254. stavka 7. i 8. ZJN 2016 i točaka 3.2.2. i 3.2.3. Dokumentacije o nabavi. Tužitelj ističe da je Odluka o odabiru zainteresirane osobe Institut IGH d.d. u ovom postupku, uslijedila nakon što joj je u tijeku postupka javne nabave naručitelj Hrvatske ceste d.o.o. došao do saznanja da je HŽ infrastruktura d.o.o. jednostrano raskinuo ugovor o javnoj nabavi broj: 8/16 – EU „Izrada projektne dokumentacije za izgradnju drugog kolosijeka, obnovu i modernizaciju na pružnoj dionici Škrljevo – Rijeka – Jurdani“ (

dalje: Ugovor broj: 8/16 – EU) s Institutom IGH d.d. Nadalje navodi da su u ovom postupku javne nabave odabrani ponuditelji, postupajući sukladno odredbama Dokumentacije o nabavi i odredbi članka 254. stavka 1. točke 7. ZJN 2016, bili u obvezi popuniti obrazac ESPD odnosno odgovoriti na pitanje je li gospodarski subjekt imao iskustva s prijevremenim raskidom prethodnog javnog ugovora, prethodnog ugovora s naručiteljem ili prethodnog ugovara o koncesiji odnosno naplatom naknade štete ili sličnih sankcija u vezi s tim prethodnim ugovorom te je odabrani ponuditelj Institut IGH d.d. odgovorio da nema. Naručitelj, nakon što je došao u posjed informacija o raskidu naprijed navedenog ugovora o javnoj nabavi, i uz činjenicu da je Institut IGH d.d. u svom ESPD obrascu naveo da nema iskustva s prethodnim raskidom, u dva navrata pozvao Institut IGH d.d. na ispravak ESPD obrasca. Ponuditelj Institut IGH d.d. uopće nije ispravio navedeni obrazac te nije naveo nikakve mjere iz članka 255. ZJN 2016, zbog čega tužitelj smatra kako nije bilo prostora za bilo kakvo utvrđivanje pouzdanosti Instituta IGH d.d., već ga je naručitelj jedino mogao isključiti iz postupka javne nabave. U takvoj situaciji, smatra tužitelj, naručitelj uopće nije imao nikakve pravne mogućnosti utvrđivati pouzdanost ponuditelja jer je ista mogućnost jedino temeljem članka 255. ZJN 2016 nakon dostavljenih dokaza iz stavka 2. članka 255. ZJN 2016. Tužitelj nadalje ističe da iz obrazloženja tuženika proizlazi da bi svaki ponuditelj koji ima prethodni raskid, samo morao iznijeti tvrdnju da smatra da na njegovoj strani ne postoji skrivljeni prijevremeni raskid te da to bude dovoljan razlog da u ESPD obrascu navede da nema iskustva sa prijevremenim raskidom. Ističe da usprkos svim pisanim dokazima koje je naveo u žalbenom postupku, i kojima je dokazao da na strani ponuditelja Instituta IGH d.d. postoji prethodni skrivljeni raskid, osobito nedostavljanje jamstva u naknadno ostavljenom roku kao glavni razlog za raskid prethodnog ugovora te da Institut IGH d.d., niti jednim dokazom navedeno nije osporio, za tuženika svi pisani dokazi nisu relevantni zbog činjenice da ponuditelj Institut IGH d.d. smatra da na njegovoj strani ne postoji skrivljeni prijevremeni raskid. Navedeno pravno tumačenje tuženika, prema mišljenju tužitelja, nije utemeljeno i dovodi u pitanje smisao postojanja razloga za isključenje iz članka 254. stavka 1. točke 7. ZJN 2016. Nadalje ističe kako tuženik u osporavanom rješenju navodi kako ostale informacije koje je odabrani ponuditelj dostavio naručitelju, za koje tužitelj smatra da je riječ o pogrešno prikazanim činjenicama jer u trenutku raskida nije ostalo još devet mjeseci za izvršenje ugovora, ugovor nije raskinut zbog nesuglasja na razini stručnog osoblja, već egzaktne činjenice nedostavljanja produljenja jamstva i drugih dokumenata, predstavljaju pravna tumačenja i gledišta ponuditelja Instituta IGH d.d. te da se zbog toga ne mogu smatrati pogrešnim prikazivanjem činjenica ni dostavljenih podataka potrebnih za provjeru odsutnosti osnova za isključenje iz točke 3.2.3. Dokumentacije o nabavi odnosno članka 254. stavka 1. točke 8. ZJN 2016. Nadalje ističe da je tuženik u predmetnom osporavanom rješenju naveo i stav naručitelja iz žalbenog postupka da će pitanje razloga za raskid predmetnog ugovora o javnoj nabavi odnosno njegove osnovanosti biti predmet sudskog postupka pred Trgovačkim sudom. Navodi da su se u tijeku postupka i pregleda ocjene ponuda (kao i kasnije tijekom žalbenog postupka) naručitelj i Institut IGH d.o.o. pozvali upravo na navedeni postupak pred Trgovačkim sudom, pri tome, ponuditelj nije dostavio tužbu kojom je pokrenuo predmetni sudski postupak i time odredio predmet tog sudskog postupka. Navodi da je tek po okončanju žalbenog postupka pribavio predmetnu tužbu, a iz sadržaja tužbe tužbenog zahtjeva proizlazi da su netočne tvrdnje Instituta IGH d.d. da je predmet tog sudskog postupka upravo

pitanje valjanosti raskida tog ugovora pa tužitelj smatra da se radi o još jednom ozbiljnom pogrešnom prikazivanju činjenica pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru odsutnosti osnova za isključenje od strane Instituta IGH d.d. Tužitelj iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da poništi rješenje tuženika i odluku o odabiru te naloži naručitelju da mu naknadi troškove žalbenog postupka, a tuženiku troškove upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu protivi se tužbenom zahtjevu i predlaže ga odbiti iz razloga navedenih u obrazloženju osporavanog rješenja. Tuženik ističe da je ocjena pouzdanosti gospodarskog subjekta za uredno izvršenje ugovora koja je tužitelju sporna ovlast (i dužnost) naručitelja u svakom pojedinom postupku javne nabave pri ocjeni jesu li se ostvarile osnove za isključenje iz članka 254. stavka 1. ZJN 2016, a što proizlazi iz prakse Suda Europske unije i prakse ovoga Suda. Tuženik se poziva na presudu Suda Europske unije u predmetu C-267/18 od 3. listopada 2019. iz koje jasno proizlazi da naručitelj pri svojoj ocjeni postojanja odnosno nepostojanja osnova za isključenje iz članka 57. stavka 4. točke (g) Direktive 2014/24 EU od 26. veljače 2019. o javnoj nabavi i stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (a koja osnova za isključenje je prenesena u nacionalno zakonodavstvo – članak 254. stavak 1. točka 7. ZJN 2017) nije vezan odlukama drugih naručitelja, već ima jasnu ovlast u svakom konkretnom slučaju sam ocijeniti integritet i pouzdanost gospodarskog subjekta na koje se raskid prethodnog ugovora o javnoj nabavi odnosi. U točki 29. navedene presude navodi se da je javni naručitelj dužan sam ocijeniti ponašanje gospodarskog subjekta na kojeg se odnosi raskid prethodnog ugovora o javnoj nabavi. U tom pogledu javni naručitelj mora pažljivo i nepristrano na temelju svih relevantnih informacija ispitati, među ostalim, odluku o raskidu i, s obzirom na načelo proporcionalnosti, je li taj subjekt po njegovom mišljenju odgovoran za značajne ili postojeće nedostatke počinjene tijekom provedbe ključnih zahtjeva koji su mu postavljeni u okviru tog ugovora s obzirom na to da navedeni nedostaci mogu prouzročiti prekid odnosa povjerenja s gospodarskim subjektom o kojem je riječ. Tuženik upućuje i na presudu iz predmeta C-41/18 od 19. lipnja 2019. u kojoj se u točki 29. navodi da je mogućnost svakog javnog naručitelja da iz postupka javne nabave isključi ponuditelja osobito namijenjena tome da se tom javnom naručitelju omogući ocjena integriteta i pouzdanosti svakog od ponuditelja, a kao što to proizlazi iz članka 57. stavka 4. točka (c) i (g) Direktive 2014/24 te njene uvodne izjave 101. Tuženik upućuje i na praksu ovoga Suda koji je u svojim odlukama (presuda poslovni broj: UsII-563/19 od 19. prosinca 2019. i presuda poslovni broj: UsII-564/19 od 23. prosinca 2019.) potvrdio stajalište tuženika da je pri ocjeni odlučnih činjenica na osnovi kojih ocjenjuje da li se ostvarila osnova za isključenje iz članka 254. stavka 1. točke 7. ZJN 2016, naručitelj obavezan uzeti u obzir da li određeno postupanje ponuditelja u ranijim ugovornim odnosima u tolikoj mjeri narušava odnos povjerenja između njega i ponuditelja da ga naručitelj može kvalificirati kao značajne ili opetovane nedostatke tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnih ugovora, a poglavito stoga jer se radi o fakultativnoj osnovi za isključenje ponuditelja koja za posljedicu ima krajnju i najstrožu mjeru zbog koje ponuditelj gubi mogućnost sklapanja ugovora. Stoga tuženik ističe da naručitelj u svakom pojedinom postupku javne nabave, pri ocjeni postojanja/nepostojanja osnova za isključenje ima ovlast da, uzimajući u obzir načelo proporcionalnosti i imajući na umu težinu posljedica isključenja gospodarskog subjekta, sam ocjenjuje utjecaj ranijih postupanja gospodarskog subjekta u izvršenju prethodnog ugovora na pouzdanost ponuditelja u konkretnom postupku koji on provodi te da istog, ovisno o rezultatima

te ocjene isključi ili ne isključi iz postupka javne nabave. Tuženik smatra da iz navedenog razloga tužitelj neosnovano navodi da je ocjena pouzdanosti moguća jedino temeljem članka 255. ZJN 2016 nakon dostavljenih dokaza o mjerama samokorigiranja. Nadalje navodi da je u osporavanom rješenju istaknuo da osnovu za isključenje ne predstavlja prijevremeni raskid ugovora sam za sebe, već isključivo prijevremeni raskid uzrokovan značajnim ili opetovanim nedostacima tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora, a naručitelj u svakom pojedinom postupku javne nabave na temelju činjenica i dokaza kojima raspolaže, utvrđuje je li određeno postupanje ponuditelja u ranijim ugovornim odnosima u tolikoj mjeri narušava odnos povjerenja između njega i tog ponuditelja da opravdava primjenu krajnje i najstrože mjere isključenjem tog subjekta iz postupka javne nabave. Tuženik nadalje navodi da su promašene tvrdnje tužitelja da je dostavljenim dokazima u žalbenom postupku dokazao da je raskid ugovora o javnoj nabavi broj: 8/16-EU uzrokovan skrivljenim ponašanjem odabranog ponuditelja budući da stranke žalbenog postupka oprečno tumače činjenice i okolnosti koje su dovele do raskida ugovora te se oko zakonitosti raskida ugovora vodi spor pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem P-2858/23 koji je pokrenuo odabrani ponuditelj Institut IGH d.d. Tuženik ističe kako će jedino odluka trgovačkog suda biti relevantan dokaz da je raskid ugovora bio zakonit (jer je uzrokovan skrivljenim ponašanjem odabranog ponuditelja), a sve ostalo predstavlja samo različita tumačenja stranaka oko činjenica i okolnosti koje su prethodile raskidu. Tuženik naglašava da sve i da ne postoji spor među strankama u pogledu raskida ugovora, naručitelj imao ovlast u postupku koji provodi sam ocijeniti je li određeno postupanje ponuditelja u ranijim ugovornim odnosima u tolikoj mjeri narušava odnos povjerenja između njega i tog ponuditelja da ga naručitelj može kvalificirati kao značajne ili opetovane nedostatke tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnih ugovora. Nadalje navodi da je odluka naručitelja u konkretnom postupku bila ispravna, potvrđuje i presuda ovoga Suda broj: UsII-564/19 od 23. prosinca 2019., a okolnosti o kojima se govori u navedenoj presudi istovjetne su okolnostima na kojima je naručitelj HŽ infrastruktura d.o.o. Zagreb temeljio raskid ugovora o javnoj nabavi broj 8/16-EU. Tuženik ističe da je odabrani ponuditelj na sporno pitanje u ESPD obrascu odnosno je li imao iskustava s prijevremenim raskidom ugovora, odgovorio „NE“, dok je naručitelj jasno i detaljno u žalbenom postupku argumentirao razloge iz kojih smatra da na strani odabranog ponuditelja nisu ispunjeni fakultativni razlozi za isključenje, a koje obrazloženje je prihvatio i tuženik, a ispravnost takve ocjene potvrđuje i presuda ovoga Suda poslovni broj: UsII-220/22 od 11. siječnja 2023. Nadalje ističe da tužitelj dostavljenim dokazima nije dokazao da je raskid spornog ugovora skrivljen postupanjem odabranog ponuditelja, da se ne može smatrati da je odabrani ponuditelj lažno prikazao činjenice pri dostavi podataka potrebnih za provjeru odsutnosti osnova za isključenje time što je na pitanje koje se odnosi na prijevremeni raskid ugovora odgovorio niječno. Osim toga, tuženik ukazuje na presudu ovoga Suda poslovni broj: UsII-211/22 od 20. prosinca 2022. u kojoj se navodi da eventualno pogrešna informacija u ESPD obrascu sama za sebe ne može biti razlog za isključenje odabranog ponuditelja odnosno svako pogrešno navođenje informacija se ne može smatrati ozbiljnim pogrešnim prikazivanjem činjenica čija posljedica je isključenje ponuditelja koja predstavlja najtežu sankciju u postupku javne nabave. U odnosu na navode tužitelja da su informacije koje je odabrani ponuditelj dostavio naručitelju tijekom pregleda i ocjene ponuda (nastavno na njegov zahtjev za upotpunjavanje informacija i dokumenata) lažne te da se radi o ozbiljnom pogrešnom prikazivanju

činjenica od strane odabranog ponuditelja pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru odsutnosti osnova za isključenje (što je propisano kao osnova za isključenje u točki 3.2.3. Dokumentacije o nabavi), tuženik ponovno upućuje na presudu poslovni broj: UsII-211/22 od 20. prosinca 2022. Ističe da ostaje pri navodima iz rješenja da te informacije predstavljaju njegovo gledište i tumačenje na sporna pitanja iz ugovornog odnosa s naručiteljem HŽ infrastruktura d.o.o. Zagreb te da se u tom smislu svakako ne mogu smatrati ozbiljno pogrešnim prikazivanjem činjenica pri dostavi podataka potrebnih za provjeru odsutnosti osnova za isključenje. Tuženik pojašnjava da bi se o ozbiljno pogrešnom prikazivanju činjenica radilo primjerice, u slučaju da je odabrani ponuditelj naveo (i naknadno dostavio) reference za robu/radove/usluge koje nije isporučio/izvršio/pružio, u okolnostima u kojima su popis i potvrde druge ugovorne strane (reference) propisane kao uvjet sposobnosti (kriterij za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta), a ozbiljno pogrešno prikazivanje činjenica pri dostavi podataka potrebnih za ispunjenje kriterija za odabir gospodarskog subjekta temeljem članka 254. stavka 1. točke 8. ZJN 2016 propisano u Dokumentaciji o nabavi kao razlog isključenja. U odnosu na navode tužitelja kojima se osvrće na sadržaj tužbe koju je odabrani ponuditelj podnio pred Trgovačkim sudom, ističe kako sadržaj tužbe nije relevantan, a niti je naručitelj isključio na temelju tog podatka ocijenio da na strani odabranog ponuditelja ne postoji osnova za isključenje. Navodi da tužitelj navedenu tužbu nije priložio uz ovdje podnesenu tužbu, a niti je bila dostavljena u žalbenom postupku pa bi taj daj dokaz sve da je i dostavljen predstavljao nedopušteni beneficium novorum. Ispravnost navedenog shvaćanja proizlazi iz brojnih presuda ovoga Suda primjerice poslovni broj: UsII-218/21 od 15. srpnja 2022. i poslovni broj: UsII-79/23 od 14. lipnja 2023. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

4. Zainteresirana osoba Hrvatske ceste d.o.o., ovdje naručitelj, u odgovoru na tužbu u bitnome ističe da osporava sve tužbene navode kao paušalne, neosnovane i neutemeljene iz razloga jer je predmetni postupak javne nabave proveo u cijelosti zakonito i sukladno zahtjevima propisanim Dokumentacijom o nabavi te odredbama ZJN 2016. Navodi da je imajući na umu okolnost da se radi o krajnjoj najstrožoj mjeri te vodeći pri tome računa o načelu proporcionalnosti, kao i činjenici da je ponuditeljev integritet kao odabranog partnera naručitelja neupitno dokazan kroz dugo razdoblje međusobne suradnje na izvršenju ugovora u drugim postupcima javne nabave, ocijenio da ne postoje relevantne osnove za isključenje ponuditelja iz predmetnog postupka javne nabave. Navodi kako je ponuditelju u ostavljenom roku dostavio očitovanje kojim ostaje u cijelosti kod ranije iznesenih navoda u kojima ističe da na njegovoj strani ne postoje razlozi za prijevremeni raskid ugovora, već da se radi o neosnovano jednostranom raskidu od strane HŽ infrastrukture te da se zbog navedenog ne može smatrati i zaključiti da bi lažno prikazao činjenice u ESPD obrascu jer je na pitanje koje se odnosi na prijevremeni raskid ugovora odgovorio „NE“ te ujedno i istaknuo da je pitanje neosnovanog raskida ugovora i štete koju zbog navedenog trpi pitanje spora koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu. Društvo HŽ infrastruktura d.o.o. automatizmom je nakon Izjave o raskidu naplatio ponuditelju Institutu IGH d.o.o. bankarsku garanciju za dobro izvršenje posla. Naručitelj navodi kako temeljem prava na diskrecijsku ocjenu nije smatrao da bi postupanje ponuditelja u ranijim ugovorima narušilo odnos povjerenja između njega i ponuditelja. Zaključno ističe da je uzimajući kao relevantnu okolnost da tužitelj nije udovoljio zahtjevima tehničke i stručne sposobnosti te da je dostavio ponudu čija cijena prelazi planirana odnosno osigurana sredstva naručitelja u odnosu na

predmetnu grupu te uvažavajući okolnost da naručitelj nije ovlašten odlučivati o ishodu budućeg postupka pred trgovačkim sudom, i da odabrani ponuditelj tijekom pregleda i ocjena ponuda nije lažno prikazao niti prekrio podatke za primjenu osnova za isključenje, ocijenio da je odabrani ponuditelj postupao u skladu sa propisima te da je tužitelj predao ponudu koju je naručitelj ocijenio kao neprihvatljivu te je odbio sukladno članku 295. stavka 1. ZJN 2016. Predlaže da se tužba odbije.

5. Institut IGH d.d. u odgovoru na tužbu u bitnome ističe da kao odabrani ponuditelj nije izjavio da samo smatra, nego je i pokrenuo konkretni sudski postupak vezano za navedeni prijevremeni raskid te ističe kako tužitelj nema nikakve veze sa spornim ugovorom niti je na bilo koji način bio sudionik tog ugovornog odnosa te sebi daje za pravo da odlučuje na temelju selektivno dostavljenog dokaznog materijala. Iz navedenih razloga predlaže da se tužba odbije.

6. Tužitelj se očitovao na odgovor tuženika na tužbu u bitnome dajući osvrt na presudu Suda Europske unije i ovoga Suda na koje se tuženik pozvao u odgovoru na tužbu te ponavlja svoje navode kako je dostavio dokaze iz kojih proizlazi da je do raskida prethodnog ugovora došlo skrivljenim ponašanjem odabranog ponuditelja.

7. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravno-sudskog postupka te na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS) ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Među strankama je sporno je li naručitelj u predmetnom postupku javne nabave kod utvrđivanja osnova za isključenje iz članka 254. stavka 7. i 8. ZJN 2016 i točaka 3.2.2. i 3.2.3. Dokumentacije o nabavi, pravilno ocijenio da na strani odabranog ponuditelja Instituta IGH d.o.o. (ovdje odabranog ponuditelja) nema tih razloga, a vezano za činjenicu da je HŽ Infrastruktura d.o.o. jednostrano raskinuo Ugovor br. 8/16-EU s Institutom IGH d.o.o. u drugom postupku javne nabave.

9. Odredbom članka 254. stavka 1. točke 7. ZJN 2016 propisano je da javni naručitelj može isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako gospodarski subjekt pokaže značajne i opetovane nedostatke tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora o javnoj nabavi ili prethodnog ugovora o koncesiji čija je posljedica bila prijevremeni raskid tog ugovora, naknada štete ili druga slična sankcija. Točkom 8. istog članka Zakona propisano je da javni naručitelj može isključiti gospodarskog subjekta iz javne nabave ako je gospodarski subjekt kriv za ozbiljno pogrešno prikazivanje činjenica pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru odsutnosti osnova za isključenje ili za ispunjenje kriterija za odabir gospodarskog subjekta, ako je prikrio takve informacije ili nije u stanju priložiti popratne dokumente u skladu s pododjeljkom 1. odjeljkom C ovoga poglavlja.

10. Točkom 3.2.2. Dokumentacije o nabavi propisano je da će naručitelj isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako gospodarski subjekt pokaže značajne ili opetovane nedostatke tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora o javnoj nabavi čija je posljedica bila privremeni raskid tog ugovora, naknada štete i druga slična sankcija. Za potrebe istraživanja okolnosti iz točke 3.2.2. Knjige 1, gospodarski subjekt kao preliminarni dokaz u ponudi dostavlja: Ispunjeni ESPD – dio III. osnove za isključenje, Odjeljak C: Osnove povezane s insolventnošću, sukobima interesima ili poslovnim prekršajem (u dijelu koji se odnosi na navedenu osnovu za isključenje). Dalje je propisano da će naručitelj isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako gospodarski subjekt pokaže značajne ili opetovane nedostatke tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog

ugovora o javnoj nabavi čija je posljedica bila prijevremeni raskid tog ugovora, naknada štete i druga slična sankcija. Postojanje ovog razloga isključenja dokazuje naručitelj na temelju objektivne procjene okolnosti svakog pojedinog slučaja. Točkom 3.2.3. propisano je da će naručitelj isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako je gospodarski subjekt kriv za ozbiljno pogrešno prikazivanje činjenica pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru odsutnosti osnova za isključenje ili za ispunjenje kriterija za odabir gospodarskog subjekta, ako je prikrio takve informacije ili nije u stanju priložiti popratne dokumente u skladu s Dokumentacijom o nabavi. Za potrebe utvrđivanja okolnosti iz točke 3.2.3. Knjige 1, gospodarski subjekt kao preliminarni dokaz u ponudi ispunjava: Ispunjeni ESPD – Dio III. Osnove za isključenje, Odjeljak C: Osnove povezane s insolventnošću, sukobima interesa ili poslovnim prekršajem (u dijelu koji se odnosi na navedenu osnovu za isključenje). Dalje je propisano da će naručitelj isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako je gospodarski subjekt kriv za ozbiljno pogrešno prikazivanje činjenica pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru odsutnosti osnova za isključenje ili za ispunjenje kriterija za odabir gospodarskog subjekta, ako je prikrio takvu informaciju ili nije u stanju priložiti popratne dokumente u skladu s Dokumentacijom o nabavi. Postojanje ovog razloga isključenja dokazuje naručitelj na temelju objektivne procjene okolnosti svakog pojedinog slučaja.

11. Slijedom navedenih odredbi ZJN 2016 i odredbi Dokumentacije o nabavi, proizlazi da je osnova za isključenje iz članka 254. stavka 1. ZJN 2016 propisana kao fakultativni, a ne obvezni kriterij za odabir gospodarskog subjekta i koji kriterij naručitelj može, ali ne mora propisati u dokumentaciji o nabavi. Međutim, pravilno tuženik navodi da je naručitelj kada navedene razloge za isključenje propiše u dokumentaciji o nabavi dužan u postupku javne nabave utvrditi postojanje odnosno nepostojanje propisanih osnova za isključenje i u odnosu na utvrđeno ocijeniti ponudu. S tim u vezi valja istaknuti da ocjena treba li iz postupka javne nabave isključiti gospodarskog subjekta povjerena javnom naručitelju koji slobodnom ocjenom na temelju savjesti i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i u međusobnoj vezi ocjenjuje postoji li neki od navedenih razloga za isključenje te je naručitelj taj koji je i odgovoran za posljedice svojih mogućih pogrešnih odluka.

12. Tuženik je odgovarajući na prigovor tužitelja, kojeg ponavlja i u tužbi, da je odabrani ponuditelj trebao biti isključen zbog pogrešnog prikazivanja podataka u ESPD obrascu, a potrebnih za provjeru odsutnosti osnova za isključenje iz točke 3.2.3. Dokumentacije o nabavi, vezano za raskid ranijeg ugovora o nabavi između odabranog ponuditelja i naručitelja u tom postupku javne nabave, obrazložio, da prijevremeni raskid ugovora sam za sebe ne predstavlja fakultativnu osnovu za isključenje, već isključivo prijevremeni raskid ugovora uzrokovan značajnim ili opetovanim nedostacima tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora. S obzirom da je naručitelj svoju ocjenu da na strani odabranog ponuditelja ne postoje razlozi za isključenje temeljio na vlastitim saznanjima i saznanjima pribavljenim tijekom postupka pregleda i ocjena ponuda, uključujući i činjenicu da je integritet odabranog ponuditelja kao ugovornog partnera naručitelja dokazan kroz duže vrijeme njihove suradnje, to tuženik u žalbenom postupku nije našao nepravilnosti u postupanju naručitelja u konkretnom slučaju.

13. Polazeći od navedenog te imajući na umu činjenicu da naručitelj u svakom postupku javne nabave ima diskrecijsku ovlast, ali i odgovornost da nakon uzimanja u obzir svih relevantnih činjenica ocijeni je li između njega i odabranog ponuditelja narušen odnos te hoće li primijeniti najstrožu mjeru isključenja ponuditelja iz javne

nabave, te da je naručitelj u konkretnom slučaju obrazložio da na strani odabranog ponuditelja nema razloga za isključenje, prema ocjeni ovoga Suda, osporeno rješenje tuženika uz obrazloženje kako je njime dano ne može ocijeniti nezakonitim. Dakle, kako naručitelj sam u svakom pojedinom postupku ocjenjuje razloge za isključenje u odnosu na postupanje gospodarskih subjekata u ranijim postupcima javne nabave, proizlazi neosnovanim i navod tužitelja da je ocjena pouzdanosti moguća jedino primjenom odredbe članka 255. ZJN 2016, tim više što kod odabranog ponuditelja nisu niti ostvarene mjere za isključenje. Nadalje, tuženik je u osporavanom rješenju dostatno obrazložio kako nije osnovan ni navod tužitelja da je odabranog ponuditelja trebalo isključiti i zbog pogrešnog prikazivanja činjenica koje su dovele do jednostranog raskida ranijeg ugovora o javnoj nabavi, jer se informacije koje je dao odabrani ponuditelj ne mogu smatrati lažnim već one predstavljaju njegovo viđenje razloga koji su doveli do prijevremenog raskida ugovora.

14. Imajući na umu sve navedeno, ovaj Sud ocjenjuje da je osporavano rješenje tuženika doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo iscrpne obrazložene razloge sukladno članku 425. stavku 3. ZJN 2016, utemeljene na mjerodavnim odredbama ZJN 2016, Dokumentaciji o nabavi te imajući u vidu i praksu ovoga Suda kao i praksu Suda Europske unije.

15. Slijedom sve navedenog trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

16. Kako tužitelj nije uspio u predmetnom upravnom sporu odbijen je njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a.

17. Odgovor na tužbu zainteresirane osobe nije utjecao na ishod ovog spora zbog čega je odbijen i njen zahtjev za naknadu troškova upravnog spora temeljem odredbe članka 79. stavka 1. ZUS-a.

U Zagrebu 7. veljače 2024.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić

Broj zapisa: **9-30863-4f289**

Kontrolni broj: **0aa20-770db-da3d7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Blanša Turić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.